

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА КОВИЉ – НОВИ САД

СРБОБРАН, СЕПТЕМБАР, 1996, ГОДИНА VII, БРОЈ 146
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ВРАТИМО ПОНОС КОВИЉУ

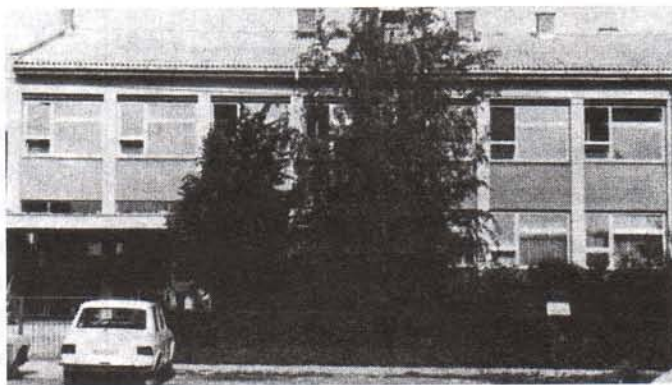
Последње четири године под режимом национал – социјалиста, биле су најтеже у дугој историји нашег места.

Ковиљ, једно од некад најбогатијих места и духовни центар Шајкашке, деструктивном и веома штетном политиком, доспео је на маргину друштвених, економских и културних догађања у овом региону. Но, пођимо редом:

Један од најпознатијих ритова у Србији, Ковиљски, са којим по лепоти и ретким биљним врстама може да се мери можда Копачки, систематски се уништава извозом дрвета. Приликом пошумљавања, нимало се не пази на опстанак растиња које је до скоро постојало само на територији нашег рита. Недавни боравак стручњака из института за биологију новосадског универзитета прошао је незапажено за структурне власти у нашем селу. Они се више интересују за животињске врсте, на тањиру.

Поред већ пословичне изградње капела, обустављена је и изградња водовода, јер су наменска средства наменски позајмљена земљорадничкој задрузи за унапређење стручног рада (у фудбалском клубу).

На овогодишњем збору грађана, једином који је одржан за последње четири године, обелодањен је злочин над избеглицама од стране социјалиста Ковиља. На депонију смећа бачени су кромпир и лук који су становници нашег места прикупили за избеглице из Српске Крајине. Шта нагађамо. Председниче Мартинов, за ово

Основна школа „Лаза Костић“ у Ковиљу

су и партизани стрелјали!

После притисака грађана да се изврши денационализација и приватизација, тата Мартинов је приватизовао просторије Културно-уметничког друштва и сину Синиши отворио бирџу. Ако не цури, капље. Пензионери могу да се састају на Банкачи.

Од театрално најављиване акције „младих социјалиста“ за уређење центра Ковиља, наравно нема ништа из простог разлога што на списку ове органи-

зације постоји само један члан. Погодите ко? Покушај Ђорђа Мартинова да уцењујући чланове рвачког клуба створи „младе социјалисте“ пропао је у старту. Наши млади спортисти желе да се баве спортом а не политиком. Они не желе да се њима манипулише.

Поштовани Ковиљчани, угледајте се на своју омладину. Не допустите ни ви да се манипулише вашим гласовима. Уколико и после новембарских избора социјалисти остану на власти, само ће се продужити агонија нашег села које напуштају млади стручњаци а долазе мешетари и дерикоже, који ће за наредне четири године остварити апокалиптичну па-

ролу Милошевићеве странке – Корак у нови СРЕДЊИ век.

Када 3. новембра кренете на биралишта да свој глас поклоните Ковиљу, имајте на уму да вам ми не нудимо капеле, него живот у миру и слободи. Живот достојан човека. Ковиљу мора бити враћен понос који су социјалисти бацили под туђе ноге.

**СРПСКА РАДИКАЛНА
СТРАНКА ЈЕ ВАША
ПОСЛЕДЊА ШАНСА!**

Славко Циган

После нас потоп

Још далеке 1735. године Ковиљ је добио прву основну школу са једним одељењем од осамнаест ученика, као и свог првог учитеља г. Петра Живковића. 1850. године направљена је прва зграда са станом за учитеља. Школа се постепено ширила и увећавала по броју зграда, одељења и просветних радника. Посебно треба истаћи изградњу школских станова у периоду 1966. године кад је школи предата на коришћење зграда са шест нових станова.

Нешто раније и ковиљско здравство добија на управу и коришћење две нове стамбене зграде и нову зграду за апотеку са два стана. Интерес просветних и здравствених радника је увек био и интерес села, па су Ковиљчани стамбене проблеме запослених увек приоретно решавали на задовољство свих.

У последњих некоико година, под влашћу раскућника, настају дани неразумног пословања и приватизације школских и здравствених станова. Станови су продавани у

бесцење. Настала је свеопшта трка да се до стана дође „за тепсију рибе“, затим одмах сутра бежати из Ковиља, јер зарадити преко ноћи 35.000 ДМ, прилика је која се пружа само једном уживоту.

Зар Ковиљу више нису потребни станови за просветне и здравствене раднике?

Завладала је политика плитког разума, јер се дозволило раскућивање тешко и дуго стицаног стамбеног фонда; како просвете, тако и здравства а у корист личних интереса у стилу: ко умије, њему двије!

Зашто би просветни и здравствени радници живели на селу, кад могу и у граду, а да долазе само на посао. Јер, боже мој, могу они негативно утицати на нашу децу, ако буду стално овде. Можда могу интелигенцијом утицати и на социјалистичке бираче.

Закон, наравно, забрањује отуђивање наменских станова, посебно ако се ради о становима намењеним просвети и здравству. Неко мора стати на пут овом безакоњу. За добробит просвете и здравства у Ковиљу. Јер школски и здравствени станови припадају свим мештанима нашег места и не могу се отуђивати, као што се не може отуђити ни Ковиљ, који је постојао, постоји и постојаће довека.

Јован Банић

Да нам живи, живи рад

Поред двадесетак постојећих ресторана, кафана, бирцуза и клубова, што спортских, што земљорадничких, наше село весело ће ускоро добити још једну оргијашницу. Али за разлику од досадашњих, ова ће бити под покровитељством самог града Новог Сада. Или боље речено градске оргијанизације младих социјалиста, (како ли се већ зове)?

Пошто су поред већ спомених полумртвих гласача, одиграли своју кључну улогу у минирању напора Ковиљчана да на збору остваре своја права, пар чланова „младих социјалиста“ Ковиља су ових дана „добили“ своју дуго обећавану награду.

Стигла је награда од 350 хиљада динара (сто хиљада ДМ), за оспособљавање кафане на углу

Трга ослобођења и Л. Костића. Када буде поново оспособљен овај простор за поноћно ангажовање младих Ковиљчана, шаховски клуб ће бити измештен у спортски центар у Ади, а у просторију клуба ће, вероватно, бити смештено КУД јер су његове просторије већ пртворене у приватни бирцуз династије Мартиновић.

Колико се за ових 350 хиљада динара могло изградити метара водовода, пута или парка, дародавце ни даропримце ни најмање не интересује јер знају и једни и други да Ковиљ ни у ком случају није место њиховог животног опредељења. Уједно обавештавамо суграђане да је у просторије већ допремљен цемент.

Кључ је испод отирача.

Џуџић Душан

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић

Редакција издања за Нови Сад:

уредник Игор Мирковић, др Иван Куљанић, Саша Мирић, мр Верица Здравих-Нешковић, Милан Кондић, Маја Гојковић, Драган Ковачевић

Редакција за Нови Сад:

Српска радикална странка, Радничка 32, тел.: 26-623, факс: 431-655

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ЕКО - СОЦИЈАЛИЗАМ

Недавна изјава нашег кнеза, у једином „војвођанском дневном листу на српском језику“ да је у Ковиљу уређена депонија смећа и да ће се ВИСОКИМ казнама санкционисати сви који избацу-

Ковиљ

ју своје непотрештине ван за то од социјалиста уређених простора, све нас је обрадовала.

Љубиша Стојић, једини преостали одборник у савету Месне заједнице са територије Доњег Ковиља, на скоро свим седницама савета се из петиних жила залаже да се ова одлука до краја испоштује и да наше

село изгледа бар мало људскије него они што га воде, те да се уклоне шут и цигле са улица, тракторски прикључци са тротоара, покојне луталице са коловоза итд, итд...

Ни слутио нисам да ће за депонију смећа бити одређена баш моја њива на коју ће Љубишини синови близанци

(љуби их та-та), чак и у моме присуству избацивати смеће и крчевину. Били су не мало изненађени када сам рекао да је њива моја. Можда

су мислили да припада неком другом (!?).

Зато, драги моји Ковиљчани, ако на својој земљи нађете нешто слично, проверите код Стојића. Можда су овај пут нашли праву депонију.

Да ли ће казна из првог дела приче стићи некога, остаје да видим у некој далекој будућности.

Ђорђе Миливојевић

ПРОМОТИВНА ТРИБИНА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КОВИЉ, 22. СЕПТЕМБАР, НЕДЕЉА,
20,00 ЧАСОВА, САЛА ЗАДРУГЕ

ГОВОРЕ:

Маја Гојковић, потпредседник СРС
Милорад Мирчић, народни посланик
Игор Мировић, народни посланик
Славко Циган – Бата, кандидат за одборника

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

број чланске карте

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Залослен у (назив фирме)
12. Занимање

Датум учлањања:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС

КОВИЉСКА ПРЕДИЗБОРНА ПАНОРАМА

Речи савезног министра (и директора „СИМПА“) Драгана Томића на једној од последњих кафе-пауза код Мире др Марковић: „Изражали смо неколико година, издржаћемо и ових неколико месеци...“ најбоље одсликавају стање у владајућем СПС-у. Другим речима ова изјава би се могла протумачити ка ДРЖИ ВОДУ ДОК „МАЈСТОРИ“ ОДУ. А да ће отићи то је јасно и највећим соц-оптимистима.

Све је мање оних који слику Његову љубе, који скачу у став мирно на звуке њихове омиљене песме „Проклет био издајца...“. Са брода који неминовно тоне беже пацови реформиста иако и добро знају да су хаварији и сами дебело допринели колакционим грицкањем оплате. Сада траже неки иоле чвршћи брод.

Неусвојени изборни закон, чијим усвајањем је по ко зна који пут грубо прекршен Устав СРЈ, јер је за њега гласала проста а не двотрећинска већина, показао је да ће социјал-

КОРАК У НОВИ СРЕДЊИ ВЕК

исти продати и душу ђаволу само да задрже кључеве Народне банке. највећу препреку, Драгослава Аврамовића, су уклонили. Са српским народом ће ићи лакше. По новом изборном закону Србија ће уместо девет досадашњих имати 29 (!) изборних јединица од којих ће, рецимо, Зрењанин имати више посланичких места него Нови Сад. То је за-препашћујуће за све осим за оне који знају распоред политичких снага у ова два града. Потребне војвођанске престонице су, овога пута у другом плану.

Ковиљски социјалисти су, после последњег збора, поново запали у медвеђи сан очекујући да се заборава шта су све обећали народу. Из летаргије се тек понекад тргну да би осплеткали неког од опозициооних функционера. Хтели су они додуше да се мало омасте на Спасовдан, али

их је објектив опозиционог фотоапарата држао даље од Цркве.

Чланови Српског покрета обнове још увек немају јасну концепцију у погледу локалних избора у Ковиљу. Нису сигурни ни да ли ће изаћи на изборе јер њиховог кандидата би хтео да истакне и Ковиљски СПС. Овај губитак оријентације није ни мало чудан, јер лидер СПО-а Вук Драшковић већину времена проводи гонећи свој реп и спасавајући мале странке политичке смрти.

Српска радикална странка Ковиља, покушава да, у разговорима са становницима Ковиља, изнађе најбоље решење за нагомилане проблеме у којима се последњих година нашло наше село. Надајмо се да ће парафразирана парола из наслова, којом нас ових дана засипају поклоници бога Маркса, брзо бити заборављена.

С. Сунајко